

ότι έχεις στη μία τσέπη 20 δολάρια και στην άλλη αλλά 20 και δεν έχεις συνολικά 40; Έχεις δίκιο του απάντησα, 20 στη μια τσέπη και 20 στην άλλη κάνουν 40, αλλά αυτή δεν είναι μια σωστή αναλογία. Τα οικονομικά μιας ενορίας είναι όπως αυτά μιας οικογένειας. Μία οικογένεια μπορεί να έχει διαφορετικούς λογαριασμούς για να εξυπηρετεί διαφορετικές ανάγκες. Έναν τις ανάγκες των παιδιών που πηγαίνουν σχολείο, ένα για τις διακοπές, κλπ. Δεν πήραμε χρήματα για την αγορά των οικοπέδων, αλλά ζητούμε χρήματα για να χτίσουμε το γυμνάσιο στα οικοπέδα αυτά. Ο πρόεδρος της επιτροπής δέχτηκε το επιχείρημα μου και έτσι χρηματοδοτηθήκαμε. Σε όλες μας τις προσπάθειες πετύχαμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, τα κτίρια συνολικά στοιχίσαν 10 εκατομμύρια δολάρια και καταφέραμε να πάρουμε από την κυβέρνηση τα 6 εκατομμύρια. Έτσι μπορέσαμε μέσα σε τέσσερα χρόνια να ξεχρεώσουμε όλα τα χρήματα που είχαμε διαθέσει. Σήμερα η περιουσία του κολλεγίου πρέπει να προσεγγίζει τα 40 εκατομμύρια δολάρια. Αυτό είναι που μας δίνει τη δυνατότητα τώρα να βοηθήσουμε τις οικογένειες που έχουν ανάγκη", λέει ο κ. Θεοφίλου για το φιλανθρωπικό έργο της Ενορίας Κοινότητας Μπανκστάουν.

“ΑΜΟΙΒΗ ΜΟΥ ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ”

“Η αγορά του γειτονικού κλαμπ είναι το μεγάλο θαύμα και η μεγάλη πληρωμή. Αυτό μου δίνει την μεγαλύτερη χαρά και όχι οι τιμητικές διακρίσεις που έχω λάβει κατά διαστήματα (σ.σ. Ο κ. Παναγιώτης Θεοφίλου έχει τιμηθεί πάρα πολλές φορές για το έργο του. Μεταξύ των διακρίσεων που έχει λάβει είναι ο τίτλος ΟΑΜ, ο Χρυσός Στυρός του Αγίου Ανδρέα (Gold Cross of St. Andrews), του Πολίτη της Χρονιάς (Citizen of the Year) και πολλές άλλες). Στόχος μου είναι να πετυχαίνω στα δύσκολα. Μου δίνει μεγάλη χαρά να μπορώ να υπερνικήσω τις δυσκολίες του συστήματος και επίσης μου δίνει μεγάλη χαρά να συναντώ τόσα πολλά

παιδιά που υπήρξαν μαθητές του Κολλεγίου και έχουν επιτύχει υψηλούς στόχους στην ζωή τους. Χαίρομαι πολύ που έχουμε πια τόσους επιστήμονες που έχουν τελειώσει το κολέγιο της Αγίας Ευφροσύνης. Από την αρχή θέλαμε να αποκτήσουμε αυτό το κλαμπ, αλλά κόστιζε πολλά χρήματα και το χέρι μας δεν έφτανε ως εκεί. Εν τέλει το πούλησαν σε επενδυτές. Αρχικά τους κάναμε μια προσφορά για ενάμιση εκατομμύριο δολάρια την οποία δεν την έκαναν δεκτή. Ξαναπροσπάθησα ο ίδιος ανεβάζοντας την προσφορά στα 2,000,000 αλλά και αυτή η προσπάθεια δεν ευδοχώθηκε. Στη συνέχεια χτίστηκαν και άλλα κτίρια στην περιοχή και η αγορά άλλαξε. Αυτοί που το είχαν αγοράσει αποφάσισαν να το πουλήσουν με τιμή εκκίνησης τα 5,000,000. Κρίναμε ότι δεν θα έπρεπε να χρεωθούμε και να φτάσουμε στα 6 εκατομμύρια δολάρια που υπολογίζονταν ότι θα φτάσει η τελική τιμή. Ακολουθεί στο 2009 η οικονομική κρίση και η κυβέρνηση δίνει οικονομική ενίσχυση 22 δισεκατομμύρια δολάρια σε όλα τα σχολεία. Το μήνυμα ήταν πάρτε για να χτίσετε εγκαταστάσεις έτσι ώστε να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Εμείς χρειαζόμαστε τα χρήματα για να αγοράσουμε το διπλανό κλαμπ. Οι αιτήσεις γίνονται στο Association of Independent Schools. Δύο φορές κάναμε αίτηση και τις δύο φορές δεν έγινε δεκτή. Τότε αποφάσισα να χειριστώ το ζήτημα διαφορετικά και πήγα στο βουλευτή της περιοχής. Έκανα άλλες δύο αιτήσεις αλλά και αυτές δεν έγιναν δεκτές. Σκέφτηκα να τα παρατήσω, είχα πειστεί ότι δεν μπορεί να γίνει κάτι και τότε μου ήρθε μια νέα ιδέα. Αποφάσισα να επικοινωνήσω με την Υπουργό Παιδείας που τότε ήταν η Τζούλια Γκίλαρντ. Ζήτησα από τον βουλευτή να μεταφέρει στην Τζούλια Γκίλαρντ δύο ερωτήσεις. Στην πρώτη ρωτούσα αν η έμφαση ήταν στα κτίρια ή στη δημιουργία θέσεων εργασίας και του είπα πως είμαι σίγουρος ότι θα του απαντήσει ότι είναι στη δημιουργία των θέσεων εργασίας. Η δεύτερη ερώτηση ήταν ότι ο επενδυτής στη συγκεκριμένη περίπτωση

θα χρησιμοποιήσει όλα τα χρήματα συμπεριλαμβανομένων αυτών της αγοράς του κτιρίου με τέτοιο τρόπο που θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, γιατί λοιπόν να μην δικαιούται χρηματοδότηση. Λίγες μέρες μετά πήραμε θετική απάντηση και έτσι αγοράσαμε το κτίριο για πενήντισι εκατομμύρια. Είχαμε καταφέρει να πάρουμε χρηματοδότηση ύψους 2 εκατομμυρίων δολαρίων. Η συμφωνία επικυρώθηκε την ημέρα της γιορτής της Αγίας Ευφροσύνης στις 16 Σεπτεμβρίου.

“ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΜΕ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΤΙΠΟΤΑ...”

Έκτοτε έχουν περάσει πέντε χρόνια. Τον περασμένο Φεβρουάριο βάλαμε την τελευταία δόση... Αυτό το πετύχαμε γιατί όπου υπήρχε χρηματοδότηση την κυνηγούσαμε. Υπήρχε μια χρηματοδότηση από την πολιτειακή κυβέρνηση για όλες τις ενορίες - κοινότητες από 50,000 μέχρι 100,000 δολάρια. Την πρώτη χρονιά πήραμε 100,000 δολάρια, όχι φυσικά για να εξοφλήσουμε δόσεις δανείου αλλά για διάφορες επισκευές. Από αυτά τα χρήματα φτιάχναμε ότι χρειαζόταν το σχολείο και η εκκλησία και ό,τι περίσσευε πήγαινε στην αποπληρωμή του χρέους. Κάθε φορά που είχαμε ένα πλεόνασμα πληρώναμε προκαταβολικά και έτσι γλιτώναμε και από τους τόκους. Ζήτησα επίσης από κάθε γονιό 200 δολάρια αλλά τους προσέφερα τη δυνατότητα να δώσουν ένα εφάπαξ ποσό ύψους 2,000 δολαρίων και να απαλλαγούν από αυτή την πληρωμή. Καθώς αυτά τα χρήματα αφαιρούνται από την εφορία, εκατό γονείς δέχτηκαν το αίτημα μου. Έτσι σιγά σιγά πληρώσαμε τις υποχρεώσεις μας. Είμαστε ίσως η μόνη ενορία κοινότητα η οποία δεν χρωστάει απολύτως τίποτα...", συμπληρώνει ο κ. Θεοφίλου για ένα μεγάλο παροικιακό επίτευγμα και καταλήγει με πολλή τρυφερότητα για την μητέρα του:

“Η μάνα μου μου έλεγε: Γιε μου κάνε τη δουλειά σου και αν την κάνεις σωστά μην ακούς τι λένε οι άλλοι άνθρωποι... Όταν έφυγε η μητέρα μου αισθάνθηκα μόνος...”.